

Når afgørelsen foreligger, foretager Naturklagenævnet offentlig bekendtgørelse heraf og fremsender afgørelsen til berørte ejere, brugere og andre, der har fremsat ønske herom.

Naturklagenævnets afgørelse i selve fredningssagen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Naturklagenævnets erstatningsafgørelse kan indbringes for Taksationskommissionen.

De med fredningen forbundne erstatninger udbetales normalt først, når sagen er endeligt afgjort. Erstatningsbeløbet forrentes fra datoen for fredningsnævnets afgørelse og indtil erstatningen udbetales med en årlig rente, der svarer til Danmarks Nationalbanks diskonto.«

Spm. nr. S 131

Til miljø- og energiministeren (16/10 95) af:
Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil regeringen ændre reglerne vedrørende fredningssager, således at der i loven fastsættes maksimumsfrister for sagsbehandlingstidens længde, f.eks. 6 måneder for ubebyggede arealer samt 3 måneder for bebyggede ejendomme?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 130.

Svar (24/10 95)

Miljø- og energiministeren (Frank Jensen, fg.): Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Som det fremgår af svaret på spørgsmål nr. S 130 er det ikke muligt at fastsætte frister af den nævnte længde for behandlingstiden for fredningssager.

Behandlingen af fredningssager kan ikke sammenlignes med almindelig sagsbehandling. Proceduren for behandling af fredningssager er udformet således, at der tages størst muligt hensyn til de berørte lodsejeres retssikkerhed og økonomiske interesser.

Bortset fra små sager, hvor de berørte parter er enige i nævnets afgørelse, underkastes alle sager en dybtgående vurdering ikke blot i fredningsnævnet, men også i Naturklagenævnet. Ud over nævnets og Naturklagenævnets offentlige møder og besigtigelser tager nævnet normalt separate drøftelser med alle interesserede lodsejere.

Herudover kan erstatningsspørgsmålet efterprøves ved en særlig Taksationskommission.

Fredningssagernes omfang varierer meget. Nogle sager omfatter kun nogle få ha og har et enkelt indhold, andre omfatter flere tusinde ha og indeholder en række komplicerede problemstillinger.

Nogle fredningssager berører kun en enkelt eller ganske få lodsejere, mens andre sager omfatter flere hundrede lodsejere.

Fredningsnævnets og Naturklagenævnets sammensætning af dommere og politisk udpegede medlemmer, der alle har deres arbejde at passe ved siden af, bevirker, at sagsbehandlingen varer længere, end hvis der var tale om sagsbehandling på embedsmandsniveau.

Der har hidtil i forbindelse med de forskellige lovrevisioner været et stort flertal i Folketinget for at opretholde dette myndighedsapparat med dets retsgarantier og politiske element. Denne holdning har Folketinget indtaget uanset kendskab til fredningssagernes lange sagsbehandlingstid.

I forbindelse med den seneste revision af naturbeskyttelsesloven var der ønske om at nedsætte sagsbehandlingstiden for fredningssager. Resultatet af disse overvejelser blev, at samtidig med at man begrænsede fredningsnævnenes antal til ét i hvert amt, blev nævnenes opgaver indskrænket til kun at omfatte gennemførelse af fredninger og sager om dispensation fra disse.

I amter, hvor nævnensformandens arbejdsbyrde er for stor, kan ministeren bestemme, at beføjelserne som formand for nævnet under behandlingen af en fredningssag skal udøves af supplementen for formanden.

Disse ændringer skulle betyde, at sagsbehandlingstiden for fredningssagerne blev nedsat i forhold til tidligere. Det er endnu for tidligt med sikkerhed at sige, om ændringerne har haft den ønskede virkning, men det er Skov- og Naturstyrelsens indtryk, at det er tilfældet.«